

won přědny kužł měša do hust' tyfny; a s nutšchym žěkom pscheschimo Boga hužywašcho teje jězi. Žěžezy tež na to še myšlascho, kaš by šwoj hogen šdžaržak, aby jomu šašej nehugašnuł. —

Medaloko Robinsonoweje jamy stojascho kužł škašy s gory wen a šposy togo běšcho semja šucha wostała, lezrownož běšcho še wělgin šchło; Robinson hobsamfny, tam šwojo hognišchčo šzynišch. Šo, won hyšchčzer dalej še myšlascho: kšchěšcho šebe tam kuchnu natwarišch. Gliny běšcho doščz na kupe. Won šebe hoblěda zeke městno a hušna, až ma jo zeke hurownasch. Š tym ned šachopi. Won ryjascho še šwojimi hawštrowym šchforpinami a chyšchi semju pschez a pon běžascho po glinu a nošascho ju domoj na gromadu.

Še wšchynym žěłanim běšcho hugłodnuł; togo dla hobsamfny, šwoju pjazeń dojščz. Žěžezy žascho pschi še: „Dch, kaš by gluzny byl, by-li něto jano janogo žłowěka pschi šebe měł a by to tež nejchudšchy pschošak byl, aby mogł jomu gronišch, až mam jogo lubo, a kenž mě tež lubował; jo, gaby janu škobodnu štworbizku měł: pša abo kozku, aby mogł jej dobrotu žynišch; ale ja šom s žeka šamotny, wotžělony a wotrěšany wot šchynych luži; to jo tužně!“ A won še pomyšli na to, kaš jo še doma zesto še šwojima bratšchoma wažik, s drugimi towarišchami še pschepukał a něščerpny pscheschimo nim bywał. „Dch, žašočžascho dalej, gaby ja něto pla nich pschebywasch mogł, abo woni pla mńo, kaš šwolny a luboščizny a pschijasny kšchěł ja něto byšch pscheschimo